

Một Chút Bình Yên

Em đơn côi sân buồn lặng gió
Tôi một mình phố hội tỉnh say
Phải chi đừng ra đi ngày đó
Chắc hồn thơ lai láng còn đầy

Em rừng hoa thức đủ đêm ngày
Tôi bụi cỏ nằm im chưa ngủ
Mong sao mưa nắng về lối cũ
Bước chung đường qua nỗi đắng cay

Gặp lại tình cờ buổi chiều nay
Đất trời quay quắt chào hạnh ngộ
Hình như quen lắm mà giả bộ
Thẹn thùng như thuở mới tơ duyên

Mai về, hong lại tuổi hoa niên
Đêm ngược còn số buồn tuổi tác
Làm sao chôn vùi bao mất mát
Trong đoạn đời sinh tử đôi bờ

Xa lác xa lơ tự bao giờ
Bao năm giấu nỗi buồn xa xứ
Lần nào đó ngược về quá khứ
Dáng tôi khờ em nhớ hay quên?

Đông Hải Nguyễn Quốc Hùng
OTW/15

